

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207315
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614207315.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Alena Ernestová, v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcyni: N. F. W.. XX.XX.XXXX, F. Y. XXX/XX, L. T., o zaplatenie 264 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajšom súde návrh, ktorým žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu zmenkovú sumu vo výške 264,-- eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 264,-- eur od 20.3.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 264,-- eur od 3.6.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 0,88 eur a náhradu trov konania. Návrh na uplatnenie pohľadávky podal podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V časti „údaje o pohľadávke“ navrhovateľ uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 26.4.2010 na zmenkovú sumu vo výške 264,-- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 20.3.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 26.4.2010 na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 20.3.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, ale vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu ani z titulu zmenkovej sumy, ani z titulu úrokov. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, odporca ako fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto. Navrhovateľ určil ako príslušný súd, súd podľa bydliska odporcu v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Vo veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 4C/134/2014-19 dňa 19.06.2014 bez nariadenia pojednávania. Uvedeným rozsudkom súd návrh navrhovateľa zamietol poukazujúc na článok 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu z dôvodu, že pohľadávku navrhovateľa považoval za zjavne neopodstatnenú

a návrh za neprípustný. Proti rozsudku bolo zo strany navrhovateľa podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Odvolací súd uznesením č.k. 1Co/816/2014-43 zo dňa 24.02.2016 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po rozhodnutí zo dňa 19.06.2014 navrhovateľ podaním zo dňa 21.12.2015 zobral návrh späť čiastočne v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si navrhovateľ uplatnil v tomto konaní iba zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/816/2014-43 zo dňa 24.02.2016 súd pripustil späťvzatie žaloby v časti zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 264 eur od 20.03.2011 do zaplatenia, v tejto časti rozsudok zrušil a konanie zastavil. V prevyšujúcej časti zrušil rozsudok a vrátil vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení Krajský súd v Košiciach uviedol, že súd nesprávne aplikoval článok 4 ods. 4 Nariadenia a nesprávne postupoval, keď nepoužil jeho článok 5 a nasledujúce. Odvolací súd ďalej uviedol, že aj v konaní podľa Nariadenia musí byť zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa a správne preto postupoval tunajší súd, ak posudzoval uplatnenú pohľadávku aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa. V rozhodnutí krajský súd citoval ustanovenie čl. 5 Nariadenia, poukázal na písomné pripomienky Európskej komisie predsedovi a členom Súdneho dvora EÚ vo veci C 328/2014, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.06.2014 súvisiaci s konaním CD Consulting s.r.o. proti Anne Pančurovej, ktorá sa týka výkladu čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS. V ďalšom poukázal na náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a rozhodnutie občiansko-právneho kolégia NS SR zo dňa 20.10.2015, ktoré je uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR č. 8/2015 pod č. 93. Zaoberal sa aj platnosťou vystavenej zmenky.

Podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, bolo zaslané odporkyni tlačivo C na odpoveď, ktoré jej bolo doručené dňa 08.04.2016. Odporkyňa zaslala žalobnú odpoveď dňa 03.05.2016. Z tlačiva C - tlačivo na odpoveď vyplýva, že v bode časť 2 bod 1 pri akceptácii pohľadávky zaškrtila kolónku „áno“, to znamená, že návrh navrhovateľa uznáva. Z tohto dôvodu navrhovateľ žiadal, aby súd rozhodol v merite veci rozsudkom pre uznanie.

Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné. Ak to súd považuje za potrebné alebo ak to požiadajú niektorá zo strán, súd nariadi pojednávanie. Vzhľadom k povahe uplatnenej pohľadávky navrhovateľom, povahe vystaviteľa zmenky (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali tomu, že zmenka vychádzala resp. zabezpečovala pôvodne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval nariadenie pojednávania za potrebné a vo veci nariadil pojednávanie na deň 26.05.2016. Pojednávanie vo veci súd považoval za potrebné aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnenie účastníkom vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na ustanovenie § 123 O.s.p., pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci.

Navrhovateľ namietal procesný postup súdu, ktorým súd nariadil pojednávanie ako nesprávny z dôvodu, že mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, z ktorého nevyplýva povinnosť súdu v prípade ak považuje za potrebné nariadenie ústneho pojednávania o tomto rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť. Rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť je súd povinný podľa uvedeného článku vety tretej a štvrtej v prípade odmietnutia žiadosti niektorej zo strán o nariadenie ústneho pojednávania, čo sa nevzťahuje na tento prípad.

Na pojednávanie nariadené na 26.05.2016 navrhovateľ prevzal predvolanie dňa 09.05.2016. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná, preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Odporkyňa sa na pojednávanie dostavila a žiadala návrh zamietnuť. Uviedla, že potom, čo jej bolo doručené tlačivo C - tlačivo na odpoveď, tomuto tlačivu absolútne nerozumela, zaškrtila políčko bez vedomosti o tom, ktorú časť tlačiva v bode - časť 2 bod 1 má zaškrtnúť a absolútne si nebola vedomá toho, že uznáva nárok navrhovateľa čo do základu aj čo do výšky. Okrem toho zaslala aj písomné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že nárok navrhovateľa neuznáva z dôvodu, o ktorom vypovedala aj ako účastníčka konania po poučení v zmysle § 131 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedla, že si pamätá, že uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. zmluvu o úvere, nepamätá si, akú finančnú čiastku si požičala s tým, že úver mala splácať údajne v štyroch alebo v šiestich splátkach. Vôbec si nepamätala, v akej výške splátok mal byť úver splácaný. Nepamätala si, či podpísala zmenku a vôbec nemala vedomosť o tom, aké právne dôsledky má inštitút podpisania zmenky. Potom, čo súd povolil odporkyni nahliadnuť do všeobecných podmienok poskytnutia úveru uviedla, že tieto podmienky vôbec nečítala, neoboznámila sa ani s časťou o spôsobe vyplnenia zmenky a vzhľadom na písmo, akým sú podmienky písané a to písmo miniatúrne, by ich vôbec nevedela ani prečítať.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmenkou, exekučným spisom 9Er/839/2012 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú odporcom dňa 26. apríla 2010 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v N.

Dátum vystavenia: 26. apríla 2010

Zmenková suma: 264,-- eur

Vyhlasenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu dvestošesťdesiatštyri eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 20. marca 2011

Splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Zo spisu 9Er/839/2012 bolo zistené, že dňa 15.10.2012 bola na súde podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06760/11 zo dňa 09.09.2011 a návrhu oprávneného spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., Bratislava proti povinnej N. F., pre vymoženie pohľadávky 264 eur a jej príslušenstva. K žiadosti o udelenie poverenia bola okrem návrhu oprávneného a exekučného titulu predložená aj zmluva o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a zmenka.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2010 bolo zistené, že predchodca navrhovateľa spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako veriteľ poskytla odporkyni ako dlžníkovi úver vo výške 200,- eur. Odporkyňa ako dlžník sa zmluvne zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 136,-- eur t.j. celkovo čiastku 336,-- eur v 6 mesačných splátkach po 56,-- eur od 21.05.2010. Pred podpismi na zmluve sa nachádza vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Všeobecné podmienky poskytnutia úveru v článku 14 obsahujú Dohodu o vyplnení zmenky v tomto znení: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Exekučným titulom v konaní sp.zn. 9Er/839/2012 - rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06760/2011 zo dňa 09.09.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2011 a vykonateľnosť dňa 29.09.2011, bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť pôvodnému veriteľovi spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava istinu 264 eur, zmenkový úrok 0,25 % denne z tejto sumy od 20.03.2011 do zaplataenia, úrok 6 % ročne zo sumy 264 eur od 03.06.2011 do zaplataenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 136,24 eur. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že medzi účastníkmi konania vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky v súlade s dohodou o vyplnení zmenky, ktorá je právnym titulom uplatneného nároku. Odporkyňa žiadnym spôsobom nenamietala zmenkový právny vzťah, ktorý nie je vzťahom spotrebiteľským.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 9Er/839/2012-13 zo dňa 16.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2013, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením sp.zn. 9Er/839/2012-45 zo dňa 02.07.2013 bolo následne exekučné konanie zastavené právoplatne ku dňu 31.07.2013.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie), európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania, alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s článkom 13.

Podľa článku 16 Nariadenia, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprímerané voči pohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, y/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol zrušený zákonom č. 129/2010 Z.z. k 02.04.2010, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd po oboznámení sa so žalobným návrhom navrhovateľa, ním predloženými dôkazmi a vykonaní dôkazu oboznámením vyššie uvedeného exekučného spisu dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť. V súvislosti s vykonaním dokazovania oboznámením sa s obsahom exekučného spisu súd poukazuje na to, že cieľom Nariadenia nie je obmedziť súdy pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Z článkov 8 a 9 Nariadenia vyplýva, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje pritom vykonať súdu aj dôkazy, ktoré neboli navrhované účastníkmi konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danej veci, aj vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, právnym názorom ktorého je tunajší súd podľa § 226 O.s.p. viazaný, bolo nevyhnutné posúdiť zmenku predloženú navrhovateľom aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Za týmto účelom bolo nevyhnutné vykonanie dôkazu oboznámením sa so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2010 a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktorá bola zabezpečená predmetnou zmenkou.

Vykonaným dokazovaním súd dospel jednoznačne k záveru, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2010, uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom navrhovateľa,

ktorej obsah nemala odporkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, čo je základnou črtou spotrebiteľských zmlúv. Na jednej strane ako účastník zmluvy vystupovala odporkyňa, ktorá nekonala pri uzavretí zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, na strane druhej vystupoval ako účastník zmluvy predchodca navrhovateľa, teda právnická osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je všeobecne charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Pokiaľ sa týka skutočnosti uvedenej v zmluve a to, že úver bol odporkyňi poskytnutý na výkon povolania, ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zjavné, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom povolania a či odporkyňa skutočne v čase uzatvorenia zmluvy konala v rámci nejakej svojej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má veriteľ resp. jeho právny nástupca, pričom táto dôkazná povinnosť z jeho strany splnená nebola..

Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporkyňou má jednoznačne spotrebiteľskú povahu, a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok zo zmenky a nie z pohľadávky. Ním predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa ustanovenia § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkový a šekový zákon.

Napriek uvedenému vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je však nevyhnutné vo veci poukazujúc na článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak teda dôjde ku kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami, musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Preto, poukazujúc aj na rozhodnutie odvolacieho súdu, zmenky, ktoré zabezpečujú spotrebiteľské úvery musia spĺňať okrem všeobecných náležitostí podľa zákona č. 191/1950 Zb. aj ďalšie náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy.

Účastníci konania mali vedomosť o tom, že súd bude posudzovať nárok navrhovateľa uplatnený v návrhu aj z hľadiska predpisov o ochrane práv spotrebiteľa a to vzhľadom na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 19.06.2014, ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený a najmä poukazujúc na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/816/2014-43 zo dňa 24.02.2016. Účastníci konania boli tiež poučení v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. písomne uznesením zo dňa 30.03.2016, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa ako aj odporkyňi.

Zmenka predložená navrhovateľom bola vyplnená na základe Dohody o vyplnení zmenky. Vzniku zmenkového vzťahu medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou tak predchádzalo uzatvorenie tzv. zmenkovej zmluvy t.j. Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

Dohoda o vyplnení zmenky je uvedená v článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Je súčasťou dlhého textu, ktorý je vyhotovený drobným a nahusteným písmom. Ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Spotrebiteľ má tak objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné a nahustené písmo, akým sú napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zvážiť. Súd má za to, že bežný spotrebiteľ ani nevie vyhodnotiť riziko, ktoré pre neho znamená podpísanie takejto Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru resp. blankozmenky a to, ako tým uľahčí vymožitelnosť pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na uvedené Dohodu o vyplnení zmenky nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, pretože aj keď odporca by mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol ovplyvniť jej obsah. Zo strany navrhovateľa v konaní nebol preukázaný opak. Uvedená Dohoda o vyplnení zmenky pritom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenie bez posudzovania náležitosti zmluvy o

úvere v zmysle spotrebiteľských predpisov. Dohoda o vyplnení zmenky je tak poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

V dôsledku neplatnosti Dohody o vyplnení zmenky predchodcovi navrhovateľa tak nevzniklo právo na vyplnenie zmenky a teda ani právo na plnenie z takto vyplnenej zmenky. Už len z tohto dôvodu bolo nevyhnutné návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

Súd ďalej poukazuje aj na rozpor konania predchodcu navrhovateľa s platnými právnymi predpismi, keď predmetnú úverovú zmluvu zabezpečil zmenkou vyplnenou na sumu, ktorá je v rozpore s citovaným ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., čo je ďalším dôvodom pre zamietnutie návrhu. Uvedené ustanovenie zákona č. 258/2001 Z.z. sa vzťahuje na navrhovateľom predloženú zmenku poukazujúc na citované ustanovenie § 25 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, bola uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 26.04.2010. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca navrhovateľa odporkyni úver vo výške 200,-- eur, ktorý mala odporkyňa splácať v 6 mesačných splátkach po 56,- eur, zaplatila by teda celkove sumu 336,-- eur. Úver veriteľ zabezpečil blankozmenkou, pričom dohoda o jej vyplnení, ktorá bola súčasťou zmluvných podmienok úverovej zmluvy je konštatovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a teda je neplatná. Pokiaľ aj zabezpečovacia zmenka bola vyplnená, zmenková suma v čase jej vyplnenia mohla byť len maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V tomto prípade ide o priamy rozpor s ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., lebo veriteľ poskytol odporkyni úver 200,- eur, z ktorých 30 % predstavuje sumu 60 eur. Je tak zjavné, že veriteľ mohol od odporkyne prijať zmenku vyplnenú maximálne na sumu 260,-- eur a nie na sumu 264 eur ako bolo vyplnené v tomto prípade. Keďže zmenka zabezpečovala nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola vyplnená v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., nie je možné z takejto zmenky uplatňovať právo v rozhodcovskom, súdnom, či exekučnom konaní. Ak teda predchodca navrhovateľa zabezpečoval spotrebiteľské úvery zmenkami v rozpore s uvedeným ustanovením zákona č. 258/2001 Z.z., ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada i bez návrhu z úradnej povinnosti.

Podľa predloženej zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne, čo ročne predstavuje úrok vo výške 91,25 %. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru, plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Úrok má viesť dlžníka k dobrovoľnému plneniu povinnosti, avšak nie k získaniu neprimeraného plnenia v rozpore s dobrými mravmi. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje, kedy možno hovoriť už o úžere. Takéto dojednanie zmenkového úroku súd považuje za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Napriek tomu, že bol návrh zo strany navrhovateľa zobrahaný späť čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne z istiny 264 eur od 03.06.2011 a uznesením Krajského súdu č.k. 1Co/816/2014-43 bolo v tejto časti konanie zastavené, súd nepriznal navrhovateľovi ani úrok z omeškania vo výške 0,06 % denne zo žalovanej istiny z dôvodu, že navrhovateľovi nebola priznaná istina, teda nebolo možné mu priznať ani príslušenstvo k pohľadávke, teda k istine vo výške 0,06 % denne v zmysle jeho podaného návrhu od 20.03.2016. Aj v tejto časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Zmenka predložená navrhovateľom nezohľadňuje ani skutočnosť, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2010, uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, nespĺňa všetky náležitosti uvedené § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmluve o úvere nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva obsahuje len údaj splatenia úveru v 6-tich mesiacoch počnúc od konkrétneho dňa. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. V úverovej zmluve ďalej absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru. Keďže predmetná úverová zmluva zabezpečená zmenkou predloženou navrhovateľom vyššie

uvedené náležitosti neobsahuje, úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je teda bezúročný a bez poplatkov.

Na záver súd uvádza, že Dohodu o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona. O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade sa javí, že vystavením zmenky sa právny predchodca navrhovateľa snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch a dodržaniu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup navrhovateľa nemôže požívať právnu ochranu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože vo veci nebol úspešný. Úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, preto poukazujúc na § 151 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh, o náhrade trov konania odporkyne nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.